

Α) ΑΙ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΙΑΣ, ΑΓΙΑΣ, ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΠΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ἄνευ οὐδενός Ἐκκλησιαστικοῦ λόγου καί οὐδεμιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς αἰτίας, κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ 20οῦ αἰῶνος, προέκυψεν Ἡμερολογιακὸν Πρόβλημα καὶ Σχίσμα εἰς τὸ Σῶμα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἤδη ἀπὸ τὸν 16ον αἰῶνα, διὰ τῶν Οἰκουμενικοῦ κύρους Πανορθοδόξων Συνόδων τοῦ 1583, τοῦ 1587 καὶ τοῦ 1593, εἶχε ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕΙ τὴν ἀπὸ τὸ 1582 ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ' καινοτομίαν τῆς Ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου καὶ εἶχε παραδόσει εἰς τὸ ΑΝΑΘΕΜΑ τὴν τροποποίησιν τόσο τοῦ Πασχαλίου ὅσον καὶ τοῦ Μηνολογίου.

Παρά ταῦτα, μετὰ ἀπὸ 350 ἔτη, τὴν δεκαετίαν τοῦ 1920 εὐρέθησαν ἀχρεῖοι τινές τολμηταὶ καὶ ἀντιχριστῖται (κατὰ παλαιότερον χαρακτηρισμὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Β' τοῦ Τρανουῦ), δόλια ὄργανα τῆς Ἑβραϊομασσωνίας καὶ τοῦ Σατανᾶ, οἱ ὁποῖοι ἀνόμως καὶ ἐκνόμως, παρανόμως καὶ ἀθέσμως, Ἀντικανονικῶς καὶ Πραξιοπηματικῶς, εἰσήγαγον τὸν δαίμονα τοῦ Πάπα καὶ αὐτομάτως, ὄχι βαθμηδὸν ἢ σταδιακῶς, ἀλλ' ὡς ἀστραπή, ἐξήλθον τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ. Κατεπάτησαν τὰς Θεοπνεύστους Ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω ἀπεσχίσθησαν ἐξ αὐτῆς. Ἐφήρμοσαν τὸ Ἀναθεματισμένον Νέον Παπικὸν Ἡμερολόγιον καὶ οὕτω προεκάλεσαν Μέγα καὶ Ἀθεράπευτον Σχίσμα, τὸ ὁποῖον ἐξελίχθη εἰς ΑΙΡΕΣΙΝ.

Ἡ Ἀπόφασις τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου τοῦ 1583 προβλέπει ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι:

«Ὅποιοι δὲν ἀκολουθᾶ τὰ ἔθνημα (sic) τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς αἱ Ἑπτὰ Ἁγίαι Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐθέσπισαν καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα καὶ τὸ Μηνολόγιον καλῶς ἐνομοθέτησαν νὰ ἀκολουθῶμεν, καὶ θέλει νὰ ἀκολουθᾶ τὸ νεοεφεύρετον Πασχάλιον, καὶ Νέον Μηνολόγιον τῶν ἀθέων ἀστρονόμων τοῦ Πάπα, καὶ ἐναντιώνεται εἰς αὐτὰ ὅλα, καὶ θέλει νὰ ἀνατρέψη καὶ νὰ χαλάσῃ τὰ πατροπαράδοτα δόγματα καὶ ἔθνημα (sic) τῆς Ἐκκλησίας, ἅς ἔχη τὸ ΑΝΑΘΕΜΑ, καὶ ΕΞΩ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως ἅς εἶναι.

Ἐσεῖς δὲ οἱ εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, μένετε ἐν οἷς ἐμάθετε καὶ ἐγεννήθητε καὶ ἀνετρέφητε καὶ ὅταν τὸ καλέσῃ ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία, καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα

τήν Ἁγίαν Τριάδα, ἀποκόπτονται τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καί ἐν τέλει στεροῦνται τῆς Θείας Χάριτος, τῆς μακαρίου Σωτηρίας καί τῆς Αἰωνίου Ζωῆς.

Αὕτη εἶναι ἡ φρικτή Ἀπόφασις τοῦ 1583 κατά τῆς Λατινικῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας.

Ἡ αὕτη φρικτή Ἀπόφασις τοῦ 1583 ἐκυρώθη κατ' ἐπανάληψιν Συνοδικῶς καί Πανορθόδοξως, τό 1587, τό 1593, τό 1722, τό 1756, τό 1836, τό 1848, τό 1895, καί τό 1904. Συνιστᾶ λοιπόν Οἰκουμενικῶς ἀποδεκτόν Ἐκκλησιαστικόν Κανόνα, **Ὁριον Αἰώνιον καί Ἀμετάθετον**. Δέν ἀποτελεῖ ἀπλῶς συλλεκτικῆς ἀξίας ἀρχαιοπρεπές κειμήλιον, ὡς παλαιᾶς κοπῆς νόμισμα. Οὔτε, ἀπ' ἐναντίας, ἀποτελεῖ παρωχημένην μυωπικὴν προκατάληψιν. Τό περί Ἡμερολογίου Ἐκκλησιαστικόν Θεόπνευστον θέσπισμα δέν ἀποτελεῖ Ἱστορικόν καθίζημα. **Ἀποτελεῖ Πνεύματος Ἁγίου Νομοθέτημα.**

Ἡ αὕτη φρικτή Ἀπόφασις κατά τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου ὑπεγράφη ὑπό τοιοῦτου ἀναστήματος Ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν ὡς ἦτο ὁ Κωνσταντινουπόλεως **Ἱερεμίας Β' ὁ Τρανός** (1572-1595), ὁ Ἀλεξανδρείας **Σίλβεστρος** (1566-1590), ὁ Ἱεροσολύμων **Σωφρόνιος Δ'** (1579-1608), καί ἀργότερον ὁ ἄλλος Ἀλεξανδρείας καί ἐπί διετίαν Ἐπιτηρητής τοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, **Μελέτιος ὁ Πηγᾶς** (1590-1601).

Μελέτιος Πηγᾶς
Πατροῦχος Ἀλεξανδρείας 1590-1601
(εἰκὼν Μονῆς Ἀγκα-
θαίου Κρήτης ὅπου
εἶχε μονάσει)

Ἱερεμίας Β' ὁ Τρανός
Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως
(εἰκὼν ἐκ τοιχογραφίας
εἰς Μονὴν Ἁγίου Ὄρους)

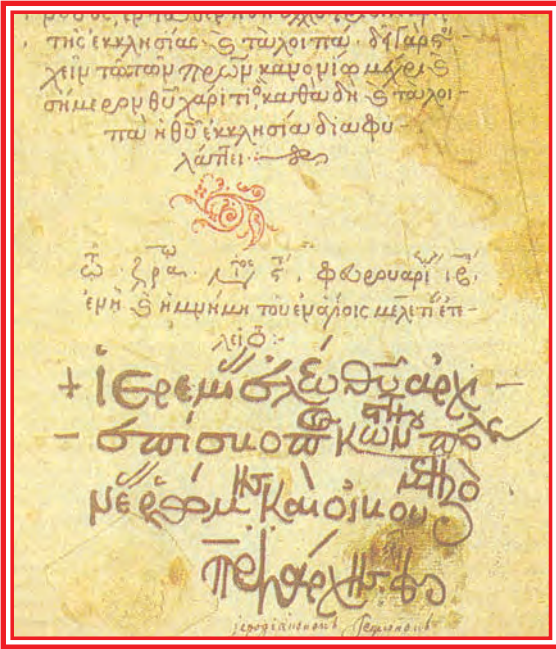
Αἱ Ἀποφάσεις αὐταὶ τῶν Πανορθόδοξων Συνόδων εἶναι **ΟΡΙΣΤΙΚΑΙ, ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΟΙ, ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΒΑΤΑΣ**. Δέν δύναται οὐδεμίᾳ ἄλλῃ μελλοντικῇ Σύνοδος νά τροποποιήσῃ ἢ ἀλλοιώσῃ αὐτάς. Καί οἱ παραβαίνοντες αὐτάς δέν εἶναι ὑπόδικοι εἰς μελλοντικὴν Σύνοδον· εἶναι ἤδη Προδεδικασμένοι καί Καταδεδικασμένοι.

Πρέπει νά γνωρίζῃ κάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανός ὅτι συμφώνως πρὸς τό **ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ καί ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ** τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, **κάθε Ἀπόφασις Οἰκουμενικῆς ἢ Πανορθόδοξου Συνόδου εἶναι ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΣ**. Δι' αὐτό, ὡς ἐκδοθεῖσα τῇ ἐπινεύσει καί καθοδηγήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἶναι **Αἰώνιος**

καί Ἀμετάθετος, δέν ἐπιδέχεται οὐδεμιᾶς Ἀναίρεσεως ἢ Ἀλλοιώσεως, καί ἀποτελεῖ Πηγὴν Κανονικοῦ Δικαίου.

ΠΗΓΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ διὰ τὴν Ὅρθοδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι: 1) Ἡ Ἁγία Γραφή, Παλαιά καί Καινὴ Διαθήκη, 2) Ἡ Ἱερά Παράδοσις, Γραπτὴ καί Προφορικὴ, 3) Οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες, 4) Οἱ Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καθὼς καί ὅσοι Κανόνες Τοπικῶν Συνόδων ἢ Ἀγίων Πατέρων ἔχουν ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καί 5) Αἱ Ἀποφάσεις τῶν Πανορθόδοξων Συνόδων.

Ἡ Ὑπογραφή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου Β΄ τοῦ Τρανοῦ ἐπὶ τῆς Ἀποφάσεως τῆς Πανορθόδοξου Συνόδου τοῦ 1593, εἰς τὴν ὁποίαν περιέχεται καί ἡ τρίτη ΚΑΤΑΔΙΚΗ τοῦ Νέου Παπικοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Καθημερινή» 14 Σεπτεμβρίου 1997).

Ἱερεμίας Β΄ ὁ Τρανός
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως εἰς τρεῖς περιόδους: 1572-1579, 1580-1584, 1587-1595.
Ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας του Κατεδικάσθη καί Ἀναθεματίσθη ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου διὰ ΤΡΙΩΝ Πανορθόδοξων Συνόδων (φορητὴ εἰκὼν, ἔργον τοῦ 1983)

Δέν δύναται οὐδεμία ἄλλη Πανορθόδοξος ἢ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἰς τὸ μέλλον νά τροποποιήσῃ, ἀλλάξῃ ἢ ἀλλοιώσῃ μίαν προηγουμένην, πόσον μᾶλλον νά ἀντιστρέψῃ ἢ ἀκυρώσῃ ἢ ἀθετήσῃ αὐτήν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θά ἀντιφέρετο εἰς αὐτὸ τοῦτο **τό Πανάγιον Πνεῦμα** τό λαλήσαν διὰ τῆς ἐν λόγῳ Συνόδου.

Ἡ ἰσχὺς τῶν Πανορθοδόξων καὶ Οἰκουμενικῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομοθετημάτων δέν εἶναι παροδική. Δέν νομοθετεῖ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ ΘΕΟΥ ὅπως αἱ κοσμικαὶ πολιτεῖαι, κατὰ τρόπον ὅστις νά ἐπιδέχεται μελλοντικὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀνατροπὴν. Δέν θά εἶχε νόημα νά νομοθετῇ διὰ κάτι τό ὁποῖον δέν θά ἔχη συνεχῆ ἰσχύν καὶ θά δύναται μία ἐπομένη Σύνοδος νά τό ἀλλάξη. **Νομοθετεῖ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ** καὶ δέν ἔχει νόημα οὔτε θέσιν ἢ τρεπτότης εἰς τὰς Ἀποφάσεις της. **Οὐδέν ἄλλοιωτόν ἢ προσωρινόν ἢ ἀνίσχυρον εἰς τοὺς Θεοπνεύστους Νόμους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.**

Πᾶσα Ἀπόφασις Οἰκουμενικῆς ἢ Πανορθοδόξου Συνόδου εἶναι Ὅριστική, Ἀμετάκλητος, Τελεσίδικος καὶ Δεσμευτική διὰ τοὺς Πιστοὺς. Τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ΘΕΟΥ εἶναι ὑποχρεωμένα νά ὑπακούουν καὶ πειθαρχοῦν εἰς αὐτήν. Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, οἱ ἀπειθοῦντες καὶ μὴ πειθαρχοῦντες ὑπόκεινται εἰς

Ἐπιστολή Μελετίου Πηγᾶ, τοῦ κατόπιν Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, πρὸς τὸν Γέροντά του Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρον κατὰ τοῦ Νεωτερισμοῦ τοῦ Νέου Παπικοῦ Καλενδαρίου, 10 Ἀπριλίου 1587

Ἡ Ὑπογραφή τοῦ Μελετίου Πηγᾶ, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, εἰς Ἐπιστολήν του πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους τῆς Βενετίας τό 1596

τάς Ἀράς καὶ τὰ Ἐπιτίμια τῆς Συνόδου ἢ ὁποῖα τὴν ἐξέδωκεν. Ὑπόκεινται ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἐπιβληθέντα **ΑΝΑΘΕΜΑΤΑ** τῆς Καθόλου Ἐκκλησίας, τῆς Μιᾶς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἢ ὁποῖα ἔχει ἐγκολπωθῆ πᾶσαν τοιαύτην Ἀπόφασιν εἰς τὴν γενικὴν Νομοθεσίαν αὐτῆς καὶ ἔχει θεσπίσει τοὺς **ὑπάρχον-τας** Κανόνας διὰ τὴν ἐνότητα τῶν Πιστῶν μετὰ τοῦ ΘΕΟΥ.

Οί έναντιούμενοι εις τας περί τῆς Πίστεως Ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ὑπόδικοι διά νά κριθοῦν εις τό Μέλλον ὑπό ἄλλης Συνόδου. Ἦδη κέ- κρινται καί εἶναι ἤδη κατάδικοι ὡς ΠΡΟΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙ.

Ὁ ἀποκεφαλισθεῖς δέν ἐκπνέει ὅταν καί ἐάν ὑπάρξη μελλοντική ἱατρική γνωμάτευσις ὅτι ἀπέθανεν. Εἶναι ἤδη νεκρός ἅμα τῇ σφαγῇ του καί δέν χρειάζεται γνωμάτευσις διά νά χωρισθῇ ἀπό τό σῶμα ἢ ψυχή του. Δέν εἶναι **δυναμί** νεκρός ἕως ὅτου ἐκδοθῇ γνωμάτευσις, ἀλλ' εἶναι **πράγματι** νεκρός καί πρίν ἀπό τήν ἐκδοσίν της.

Ὁ παραβαίνων **Θεοπνεύστους Ἀποφάσεις Πανορθοδόξων Συνόδων** ἀποθνήσκει Πνευματικῶς καί Ἐκκλησιαστικῶς ἅμα τῇ παραβάσει. **Παράβασις τῶν Πανορθοδόξων Ἀποφάσεων δέν σημαίνει ὑποδικία. Σημαίνει ἔξωσις ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, χωρισμός ἀπό τόν Θεόν καί ἀπώλεια Ζωῆς Αἰωνίου.**

Ὁ Ἅγιος Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου προειδοποιεῖ κάθε Χριστιανόν ὅτι ὁ ὑποπίπτων εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν **ΑΝΑΘΕΜΑ** ὑφίσταται τήν ἄμεσον ἀπώλειαν τῆς Θείας Χάριτος: **«Ὡς γάρ βαπτισθεῖς εἰς Χριστόν Χριστόν ἐνεδύσω, οὕτως ἀποδημήσας ἀπό τῆς Ἐκκλησίας Χριστόν ἐξεδύσω»** (Κατά Ἀποτακτικῶν ἢ Γεμελλιτῶν 7).

Ἡ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν, τήν πάλαι ποτέ Πόλιν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ὅπου ἐγένοντο Σύνοδοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἐλαμβάνοντο Ἀποφάσεις Οἰκουμενικοῦ κύρους, δι' ὅλοκληρον τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί διά πάντας τοῦς αἰῶνας.